

Офіційно

Постанова
Верховної Ради України
Про присудження Премії
Верховної Ради України
молодим ученим
за 2022 рік

▶ СТОР. 3

Важливі законотворчі ініціативи

Звітує народний депутат України Максим Заремський

▶ СТОР. 4

Волонтери

Восьмикласник із Вінниччини отримав подяку від генерала

▶ СТОР. 6

У НОМЕР:

Дорогий кожен клаптик нашої землі, але головне — зберегти людей

Віримо в Перемогу. В майбутнє країни дивимось з надією

Коли здається, що українці знову готові зав'язнути у чварах, є те, що, попри всі суперечності, нас об'єднує. Це віра в Перемогу над ворогом. Як засвідчили останні результати соціологічного дослідження, проведеного Фондом «Демократичні ініціативи» імені Ілька Кучеріва спільно із соціологічною службою Центру Разумкова, 88% опитаних українців переконані в Перемозі України, причому 63% з них вірять однозначно. Сумніваються лише 5% опитаних. І така думка домінує в усіх вікових групах та в усіх макрорегіонах країни. Щоправда, порівняно з груднем минулого року дещо змінилося співвідношення між тими, хто в Перемогу вірить безумовно (було 78%, стало — 63%), і тими, хто швидше вірить (було 15% у грудні 2022-го, стало — 25%). ▶ СТОР. 5

«...Ми зробили більше, ніж зробив би будь-який інший народ на нашому місці»

Добігає кінця важкий 2023 рік. Саме у ці грудневі дні намагаємося узагальнити досвід, аби з новими силами увійти в наступний календарний період. Чим можемо пишатися, які виклики чекають на українців у 2024-му? Про це «Голос України» запитав у голови підкомітету з питань морського транспорту Комітету Верховної Ради з питань транспорту та інфраструктури Ігоря Мурдія. ▶ СТОР. 2

Фронт

Ворог продавлює лінію зіткнення артилерією і «м'ясними» штурмами

Ситуація на східному фронті складна. Противник наступає на чотирьох напрямках — Куп'янському, Лиманському, Сіверському та Бахмутському. Про це повідомив командувач Сухопутних військ Олександр Сирський. Зокрема, на Куп'янському напрямку ворог намагається за будь-яку ціну захопити Синьківку та створити умови для блокування Куп'янська. Продовжує нарощувати зусилля за рахунок переміщення підрозділів з інших ділянок фронту. ▶ СТОР. 8

Скріншот відео зі сторінки Генерального штабу ЗСУ у Фейсбуці.

Законопроект про мобілізацію передбачає службу у війську протягом 36 місяців після призову. В умовах війни ця цифра не зовсім реальна. Але Генштаб разом з МОУ погодився на такий термін, сподіваючись на те, що інтенсивність бойових дій не збільшиться і за цей час зможемо підготувати людський ресурс для заміни тих, хто нині на фронті у надскладних і дуже важких умовах робить свою

справу. Про це заявив Головнокомандувач ЗСУ Валерій Залужний (на знімку) на першій від початку повномасштабного вторгнення прес-конференції, на якій прокоментував внесення урядом до Верховної Ради законопроект щодо нових правил мобілізації, дав оцінку ситуації на фронті та підбив підсумки другого року великої війни з росією.

▶ СТОР. 8

Події

Помічники ветеранів надали понад тисячу послуг

Упродовж трьох місяців 12 помічників ветеранів, які працюють у «Прозорих офісах» Вінницької міськради, надали понад тисячу послуг. Вони допомагають демобілізованим із фронту та їхнім сім'ям у вирішенні нагальних проблем. Найчастіше просять допомогти оформити інвалідність, виплати за поранення, посприяти у пошуку роботи.

Вінниччина — одна з чотирьох областей, де реалізують пілотний проект Мінветеранів із запровадження інституту помічників ветеранів. Поки у Києві визначаються з питанням про оплату їхньої роботи, у Вінниці міськрада взяла фінансування на себе.

Тим часом у Центрі ветеранського розвитку, що діє на базі місцевого національного технічного університету, відбувся другий випуск — ще 27 помічників ветеранів працюватимуть у громадах області, дізнався наш власкор Віктор СКРИПНИК.

Навіть незрячі читатимуть у Полтавській бібліотеці

У зоні інтернет-доступу Центральної бібліотеки Полтави облаштували місце для читачів із порушеннями зору. Для цього за кошти з бюджету громади придбали тифлокомплекс — обладнання зі спеціальним програмним забезпеченням екранного доступу з синтезом мови та, за потреби, збільшенням зображення на моніторі. Відтепер послугами бібліотеки можуть скористатися й ті, хто має слабкий зір або втратив його. За необхідності їм допомогатиме бібліотекар-консультант.

Не менш важливо й те, що книгозбірня розташована у найбільшому спальному мікрорайоні міста, неподалік від осередку Українського товариства сліпих. І тепер до різноманітних культурно-мистецьких заходів, які часто влаштовують у бібліотеці, зможуть долучитися й слабозорі містяни, інформує наш власкор Василь НЕІЖМАК.

КОРОТКО

■ Кращі спортсмени, тренери та ветерани спорту Хмельниччини отримали премії. Очільники краю відзначили 37 атлетів та 21 тренера. Серед них — Олександр Маковей, Марина Бех-Романчук, Ольга Полюк, Денис Баблюк та Ігор Кізіма, повідомляє наш власкор Ірина КОЗАК.

■ Зручний та ефективний рентген-апарат останнього покоління з'явився в миколаївській лікарні № 5. Придбана за міський коштів С-арка дає змогу отримувати знімки високої якості. Новітню систему встановили у відділенні травматології та ортопедії, де щодня проводять складні операції, передає наш власкор Олена ІВАШКО.

■ Батальйон, який захищає критичну інфраструктуру Тернопільщини від ворожих безпілотників, уже має понад пів сотні автомобілів. Машини укомплектовані великокаліберними кулеметами, засобами автономного зв'язку, спостереження, раннього виявлення цілей тощо. В області не припиняють створення мобільних груп для оперативного реагування на дроніві загрози, довідалася Ірина ПОЛЬОВА.

«...Ми зробили більше, ніж зробив би будь-який інший народ на нашому місці»

ТОЧКА ЗОРУ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

— Говорити про 2024-й хотілося б як про рік миру та Перемоги. Звісно, сподіваємося на повернення до довоєнного буття, коли зосереджувалися на розвитку, створенні нового, приведенні усіх сфер життєдіяльності держави до європейських стандартів. Нам багато вдалося, але наші так звані сусіди вирішили, що якщо вони не в змозі жити нормально, то і нам не дадуть.

Виклики у нас залишаються незмінні: повернення українців із-за кор-

дону. Змінами в державній політиці маємо сприяти цьому процесу. Нині не вистачає робочих рук, а ще більше — світлих голів. Плани щодо відновлення та відбудови України потребують значних людських ресурсів, треба перезапустити економіку, посилювати промислове виробництво та виготовлення військового обладнання, снарядів, дронів тощо. Підтримка західних партнерів не безмежна, розраховувати маємо передусім на власні сили.

Головне — ми зберегли Державу і державність.

Далі — битва за майбутнє. Нам вдалося залишити Україну міцною та непохитною на мапі світу. Це те, що не завжди вдавалося нашим предкам, навіть ціною колосальних зусиль. Часто у вирішальний момент внутрішні чвари ставали на заваді й руйнували ті здобутки, що вигризлися потом і кров'ю. Взагалі, наша історія — це історія «отримати і втратити»... Тому ще раз наголосу: історично ми вже перемогли, вистояли, зміцніли, стали згуртованішими...

Сьогодні ніхто не застрахований від помилок, тим більше, коли дово-

диться протистояти такому організованому злу. Наші рішення повинні бути швидкими, але ефективними та продуманими. Вважаю, що українці з підтримкою Президента, Верховної Ради, Уряду зробили більше, ніж зробив би будь-який інший народ на нашому місці. Нехай на мене не ображаються партнери з дружніх країн, але це — правда. А про мінуси та невдачі давайте поговоримо вже після Перемоги...

На прикладі Комітету з питань транспорту та інфраструктури зазначу: ми значно покращили роботу, додавши до неї еле-

мент оперативного реагування на виклики та проблемні ситуації, що виникають у сферах відання нашого комітету. Зокрема, ефективно взяли на контроль питання із блокуванням наших портів, зупиненням дії зернової угоди, вдалося направити необхідні законодавчі рішення для покращення ситуації. Паралельно продовжуємо вдосконалювати профільне законодавство: ухвалили нову редакцію Закону України про поштовий зв'язок, на фінальній стадії — робота над законопроектами, які сприятимуть притоку інвестицій у

вітчизняну портову галузь, відновленню її інфраструктури...

...Це буде вже другий Новий рік, який зустрінемо у період війни. Для мене важливо зустріти його зі своєю родиною. Перша людина, яку я вітаю з новорічними та різдвяними святами — моя мама. До неї поспішаю щоразу, коли приїжджаю в рідну Новоукраїнку...

А маркером Перемоги для мене є повернення українців додому, мирне небо над головою, відбудова країни і зміцнення ЗСУ.

Підготувала
Ірина ШАТРОВА.

Книжка про те, як через родину формується національна свідомість, збирає кошти на ЗСУ

Серед цьогорічного літературного розмаїття увагу прискіпливого читача привернула нова книжка докторки історичних наук Марини Гримич «Умерови: історія однієї родини на тлі кримськотатарського національного руху ХХ—ХХІ ст.». Презентація якої відбулася у Києві. Видання вже назвали унікальним та мотиваційним, адже авторка, розповідаючи про життя представників кількох поколінь відомої в Криму родини Умерових, досліджує історію боротьби кримських татар за право вільно жити на землі своїх предків і знайомить читача з багатьма, відомими лише дійовим особам, фактами і подіями, що формували різні етапи суспільно-політичного руху корінних мешканців півострова.

Долі головних героїв книжки — українського кримськотатарського політика Ільмі Умерова та його брата Бекіра Умерова, організатора протестних акцій кримських татар «Москва-1987», їхніх батьків і дідів — це доля цілого народу зі своєю багатою історією й культурою, що пережив анексію Криму російською імперією 1783 року, гноблення й експропріацію землі, втрату незалежної багатонаціональної Кримської демократичної республіки, трагедію 1944 року, коли за наказом сталіна всі кримські татари, від малого до старого, були звинувачені у колабораціонізмі й депортовані з півострова — до Узбецької РСР, Марійської АРСР, Казахстану й різних областей Росії. У роки життя на чужій землі найбільшою мрією Ільмі Умерова, який народився в одному з радгоспів Ферганської області УзРСР, як і його усієї родини, усіх співвітчизників було повернутися додому, у рідний Крим.

Його боротьба за повернення на історичну Батьківщину розпочалася у 1974 році, коли в узбецькому місті Маргілан десятикласник Ільмі з братом і другом розклеїли листівки, у яких, звертаючись до кримських татар,

запитували чи люблять вони свою Батьківщину. «Якщо так, то чому ви мовчите? Невже і кров ваших дідів і прадідів не кличе вас на Батьківщину? Згадайте, як страждали наші матері в холодних вагонах! Згадайте, скільки ваших братів і батьків загубилися, не відшукали свою сім'ю!» Не мовчїть, закликали школярі співвітчизників. Після появи листівок, а їх на вулицях розклеювали не раз, за вказівкою КГБ у школах провели контрольний диктант. Так за почерками учнів виявили авторів прокламацій «порочащих советській строй». Ільмі Умеров пригадає, як на допитах у нього вимагали назвати замовників акції. «Текст листівки ми писали самі», — каже політик.

У 1988 році він з родиною повертається на історичну Батьківщину, у

Бахчисарай. З 1991-го — він член Меджлису кримськотатарського народу, двічі обирався депутатом Верховної Ради Криму. З 1994-го до 1997 року обіймав посаду заступника голови Ради міністрів півострова. Згодом був обраний заступником голови Верховної Ради АРК — на роботу постійно їздив електричкою. З 2005 року до 2014-го працював головою Бахчисарайської райдержадміністрації. І був єдиним керівником райдержадміністрації АРК, хто не визнав злочинної окупації Криму росією. Тоді у політика і з'явилася ідея написати мемуари, правдиву історію роду. До втілення задуму Ільмі Умеров повернувся після вироку окупаційного суду за статтю про «публічні заклики до здійснення дій, спрямованих

на порушення територіальної цілісності Росії, вчинені з використанням засобів масової інформації», тримання у психіатричній лікарні для проведення примусової судово-психіатричної експертизи і звільнення під тиском міжнародної спільноти. Тоді, як пригадає координаторка книжки, донька політв'язня Айше Умерова, її батько почав записувати аудіоспогади.

Політик надиктував 48 годин роздумів — 60 різних історій. «Все реально, без видуманих імен, — каже Ільмі Умеров. — Кожна історія — знакова».

Ці спогади і лягли в основу книжки Марини Гримич, яка, за її словами, до того «хотіла зроби-

ти проект про участь жінок у національному русі». Трансформація задуму відбулася під час збору і опрацювання матеріалу — виявилось, що є книжки про кримські села, відомих вихідців з півострова, але немає видань — родинних історій.

Присутній на презентації книжки «Умерови: історія однієї родини на тлі кримськотатарського національного руху ХХ—ХХІ ст.» народний депутат України кількох скликань Рефат Чубаров зазначив, що «через родину формується національна свідомість».

Історія кожної родини — це нематеріальна спадщина, яка передається наступним поколінням. Він назвав видання книжки справжньою подією, адже багато років і українці, і кримські татари, перебуваючи в радянській окупації, не могли говорити про історію своїх родин, розділених, знищених голодоморами, депортаціями, репресіями.

Рефат Чубаров розповів свою історію знайомства з Ільмі Умеровим, «коли в кримськотатарський національний рух прийшло багато молоді», про спільну роботу над відродженням кримськотатарської преси у часи перебудови. З 1990 року починає виходити газета Організації Кримськотатарського національного руху «Авдет» («Повернення»), яка публікує матеріали з історії Криму, особливу увагу приділяє проблемам мови, повернення кримських татар з місць депортації на Батьківщину, питанням їхньої інтеграції у нове суспільство. «Перші екземпляри газети — самвидав, робилися у звичайному будинку», — пригадає Рефат Чубаров. — Ще наприкінці 80-х було усвідомлення того, що без газети буде складно розвивати національний рух. Я писав передовиці, у першому номері було «Слово до читача», а всі організаційні питання, зокрема і фінансу-

вання, були на Ільмі. Друкували газету, як і «Народний Рух України», аж у Прибалтиці». Поділився Рефат Чубаров і спогадами про проведення Курултая, організацію просвітницьких заходів та наголосив, що презентована книжка — «це звинувачення росіян у тому, що вони створили державу, яка вбиває українців та кримських татар». «Хотілося б, щоб книжку прочитали політики, там багато документів щодо національних рухів, багато такого, що стане в пригоді при прийнятті рішень».

Під час презентації видання йшлося і про звільнення Криму від російської окупації, необхідність формування державної політики на півострові, аби не вийшло, «що Крим де-юре повертається, а де-факто залишається російським». Спікери говорили і про те, що росія вкладає в інформаційну війну проти України та демократичного світу мільярди доларів, і на полі бою ідей та смислів книжка Марини Гримич, в якій відображена жива історія цілого народу, відіграє неабияку роль.

У планах авторів проекту — перевидання книжки, до якої увійдуть нові документи. Як зазначила Марина Гримич, всі кошти, зібрані від продажу книжок на презентаціях, будуть передані 61-му окремому стрілецькому батальйону ЗСУ, який знаходиться на Куп'янському напрямку та дуже потребує нічних дронів Mavic-3T.

Світлана ЧОРНА.
Фото надано автором.

Звітує народний депутат України Максим Заремський: про волонтерську діяльність, підтримку Збройних Сил України, законодавчі ініціативи, роботу у Верховній Раді України та на 202-му окрузі

Максим Заремський — народний депутат України IX скликання, громадський та політичний діяч, спортсмен, волонтер, управлінець та законотворець (на знімку другий ліворуч).

Від самого початку повномасштабного вторгнення російської федерації на територію України я активно допомагаю нашим захисникам та захисницям з 202-го округу всіма можливими методами та засобами. За мої особисті кошти, а також кошти родичів, друзів, однодумців постійно надається для потреб ЗСУ (в межах фінансових можливостей) різного роду військова амуніція та особисте спорядження, а також харчові продукти, чай, кави, засоби особистої гігієни тощо.

Волонтерська діяльність та підтримка Збройних Сил України

Це один з багатьох аспектів моєї роботи як народного депутата України, про який я розповім детальніше.

Як зазначалося вище, я допомагаю нашим захисникам та захисницям від самого початку війни — 24.02.2022 року. Саме тоді, коли багато хто не знав, що робити далі, коли різні посадовці та можновладці втікали разом зі своїми сім'ями за кордон, коли люди були у відчаї, а прикордонники та солдати першими прийняли на себе удар ворога, було організовано Штаб Заремського — ініціативу, що об'єднала однодумців та мою команду як депутата, які вірили в Україну, вірили в те, що вона вистоїть і дасть відсіч ворогу.

Що було зроблено в першу чергу? Передано для потреб територіальної оборони найнеобхідніше — бензин, дизельне паливо та мастило для двигунів. Це дозволило організувати логістичну роботу та давало змогу військовим виконувати поставлені їм завдання на транспорті, що значно пришвидшило їх виконання в короткі терміни.

Було організовано тісну співпрацю з волонтерами, надано чимало кількості військової амуніції людям, які добровільно пішли захищати нашу країну. Зокрема, мною надавалася таким особам військова форма, балаклави, аптечки, бронезилети, монокуляр, прилади нічного бачення, розвантажувальні пояси та жилети, наколінники, налокітники, квадрокоптери, каремати та турнікети.

Через волонтерів 202-го округу також передавалося все необхідне нашим захисникам та людям, які опинилися в складних життєвих обставинах.

Крім того, у місця проживання ВПО розвозилися харчові

продукти та односпальні ліжка для створення певних умов комфорту та надання посильної допомоги.

Допомога військовим надається постійно, у межах фінансових можливостей та згідно із заявленими потребами. Я намагаюся допомогти кожному, хто звертається до мене по допомогу.

Детальніше про надану допомогу нижче в цифрах:

ДЛЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ			
БІЛЬШЕ 7 ТОНН ДП	64 – ВІЙСЬКОВІ ФОРМИ	34 – ТУРБОПІЧКИ	100 – ДОЩОВИХ ПЛАЩІВ
12 – ГРОШОВА ДОПОМОГА НА КУПІВТВО АВТО	10 – ПРИЛАДІВ НІЧНОГО БАЧЕННЯ	50 – СПАЛЬНИХ МІШКІВ	БЛИЗЬКО 700 т. МАШИНОГО МАСЛА
45 – БРОНЕЖИЛЕТІВ	12 – МОНОКУЛЯРІВ	400 – ОДНОРАЗОВИХ ДУШІВ	65 – АПТЕЧОК
55 – РОЗВАНТАЖУВАЛЬНИХ ПОЯСІВ	83 ПАРИ – ГАКТИЧНИХ РУКАВИЧОК	200 – ТЕРМАЛЬНИХ ГРЕЛОК ДЛЯ ТЕЛА	75 – ТУРНИКЕТІВ
20 – РОЗВАНТАЖУВАЛЬНИХ ЖИЛЕТІВ	520 – ПАКОВОК ЧАЮ ТА КАВИ	80 ЗАЛІЗНИХ КРУЖОК ДЛЯ ПРИГОТУВАННЯ УЖИ	130 – НАКОЛІННИКІВ, ПАЛОКІТНИКІВ, ПЛАЩІВ
150 – ЛІХТАРИКІВ	25 – КВАДРАКОПТЕРІВ	70 – ТЕПЛИХ ШАПОК	70 ПАР ТЕПЛИХ РУКАВИЦЬ
65 – КАРЕМАТИВ	14 – ГЕНЕРАТОРІВ	100 – ГАЗОВИХ БАЛОНЧИКІВ	20 – ПОРТАТИВНИХ ГАЗОВИХ ПІПІТОК
ДЛЯ ВОЛОНТЕРІВ ТА ВПО			
ДОПОВИЛИ ОСОБИСТОЮ ДОПОМОГОЮ ДО БІЛЬШ ЯК 100 ПОЗИТОК НА ПЕРЕДОВІ		2,5 ТОННИ ПРОДУКТІВ ХАРЧУВАННЯ ДЛЯ ВПО	
12 – МІКРОХВІЛЬОВИХ ПЕЧІВ		300 ПАКЕТІВ ДОПОМОГИ	
5 – ХОЛОДИЛЬНИКІВ		50 – СПАЛЬНИХ ЦІКОК	

Про роботу у Верховній Раді України та важливі законотворчі ініціативи

Одним із надважливих аспектів моєї роботи залишається діяльність у Верховній Раді України. Хоч я і мало уваги акцентую на цій темі, вона є не менш важливою.

Як член Комітету Верховної Ради України з питань бюджету я беру участь у процесах збільшення видатків на оборону та інших суспільно важливих процесах, що свого часу протягом 2022 року відіграли ключову роль у захисті нашої країни.

На засіданнях Верховної Ради України під час дії правового режиму воєнного стану приймаються важливі рішення для нашої економіки та армії. Визначається шлях України як незалежної та процвітаючої європейської держави. Приймають євроінтеграційні законопроекти, що наближають нас до європейського суспільства, частиною якого ми всі так хотіли стати від самого початку проголошення незалежності України.

Ситуація в країні є досить складною, адже триває війна. Інколи потрібно приймати складні рішення. На жаль, і такі, що не сприймаються українським суспільством. Але головна мета сьогодні — збереження нашої державності. А всі ті негативні заклики та критика — це все прояви пропаганди задля розколу українського суспільства.

Також мною було подано чимало депутатських звернень, пов'язаних із вирішенням низки питань військових та членів їхніх сімей: надання їм низки соціальних пільг, безплатного розмитнення авто, збільшення розміру матеріального забезпечення, належного проходження ВЛК, демобілізації, гідного лікування та відпочинку, забезпечення їх дровами для опалення житлових будинків, ре-

білітації поранених та лікування на європейському рівні (у тому числі й у клініках за кордоном), проведення заходів з вручення повісток згідно з Конституцією України та законами України, бронювання працівників важливих галузей економіки та надання більших можливостей для підприємців, реабілітація, надання морально-психологічної та іншої підтримки з боку держави для військових тощо.

Це надзвичайно важливі питання, адже кожен воїн, пожертувавши своїм побутом і звичним способом життя, залишивши свої родини, — пішов боронити й захищати нашу країну від ворогів. І ми повинні надати їм гідну шану й намагатись вирішити ті проблемні питання, які їх турбують.

Загалом мною було подано 1165 депутатських звернень та 127 депутатських запитів.

Паралельним напрямом роботи є законотворчість. За весь період роботи я подав 138 законопроектів, які спрямовані на покращення економіки та життя українців у тій чи іншій сферах.

Однак з початком війни суспільні потреби дуже сильно змінилися та інтегрувались до сучасних реалій. Наразі важливими питаннями стали забезпечення Збройних Сил України (гідне фінансування та матеріально-технічне забезпечення), підтримка волонтерів (надання низки пільг, страхування життя та здоров'я), боротьба з корупцією (збільшення повно-

важень антикорупційних органів та нові механізми роботи), безплатне розмитнення авто для військових та волонтерів (для тих осіб, які захищають нашу країну та доставляють гуманітарну допомогу на передову. Цей законопроект дасть змогу військовим, медикам, співробітникам МВС та всім, хто забезпечує лінію фронту, а також волонтерам розмитнити одне авто у свою власність за 0%, тобто без мита, акцизу та ПДВ), додаткові пільги для військовослужбовців та членів їхніх сімей (соціальні, трудові, побутові — забезпечення дровами, пільги на оплату комунальних послуг, безплатне навчання та харчування дітей тощо), відповідальність за розкрадання гуманітарної допомоги (щодо внесення змін до Кримінального та Кримінально процесуального кодексів України щодо прирівнювання розкрадання гуманітарної допомоги у воєнний час до державної зради з конфіскацією майна в осіб, причетних до такого розкрадання), суворий контроль за використанням бюджетних коштів тощо.

З усіх вищезазначених питань мною було подано відповідні законопроекти. Наразі вони розглядаються в профільних комітетах Верховної Ради України. Після їхнього розгляду, відповідно до Регламенту роботи

Верховної Ради України, вони будуть включені в порядок денний сесії та винесені на голосування.

На жаль, усі аспекти діяльності важко охопити, але я спробував донести до вас хоча б деякі з них, щоб ви на власні очі побачили, що народні депутати можуть працювати і працюють для людей. Допомагають війську всім, чим можуть. Завжди відкриті до діалогу та співпраці. Від самого початку війни допомагав, допомагаю і буду допомагати нашим воїнам та роботи все від мене залежне для наближення нашої Перемоги. У цей нелегкий час мої слова є прикладом того, яким має бути народний депутат — відданим інтересам України та підтримувати її народ.

Змінилися часи, обставини та завдання, але немає такого дня, щоб я не дякував Збройним Силам України! Волонтерство є важливим елементом, але наша робота не йде в жодне порівняння з тим, через що щодня проходять хлопці та дівчата, які борються за нас та за нашу Державу! Дякую ЗСУ! Дякую також усім, хто підтримує: волонтерам та кожному з вас, хто долучається до допомоги. Сильні разом! Віримо в Перемогу та працюємо заради цього 24/7. Був, є і буду з людьми.

Максим ЗАРЕМСЬКИЙ,
народний депутат України.

З наступного року запрацює програма «Ветеран Одеси»

На черговій сесії Одеської міської ради було затверджено окрему Міську цільову програму «Ветеран Одеси» на 2024–2026 роки.

Програма передбачає низку комплексних заходів з підтримки військовослужбовців у період запровадження воєнного стану в Україні, ветеранів війни та членів їхніх сімей, членів сімей загиблих (померлих, зниклих безвісти за особливих обставин) ветеранів війни та захисників і за-

хисниць України. На реалізацію заходів програми на 2024–2026 роки в бюджеті Одеської міської територіальної громади передбачено 406,8 мільйона гривень, з них по роках: 2024-й — 138,2 мільйона; 2025-й — 134,8 мільйона; 2026-й — 133,8 мільйона гривень.

Виконання заходів програми дасть змогу надати дієву підтримку кожному ветерану, сформувати потужну систему переходу від військової служби до цивільного життя, допоможе

ветеранам у найближчі роки, відповідно до персональних життєвих обставин кожного з них, отримати супровід у процесі адаптації до мирного життя.

Будуть впроваджуватися напруження в частині соціальної підтримки військовозобов'язаного, військовослужбовця, ветерана та його сім'ї на всіх етапах несення військової служби та повернення до умов цивільного життя.

Ольга ПОНОМАРЬОВА.
Фото з відкритих джерел.

Віriamo в Перемогу. В майбутнє країни дивимося з надією

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Більше половини українців (58%) вірять, що Україна переможе в цій війні в короткостроковій перспективі: 6% — у найближчі кілька місяців, 21% — до літа 2024-го, ще 31% — через 1–2 роки. До перемоги в середньостроковій перспективі (3–5 років) схиляються 15% респондентів. При цьому прихильники найбільш песимістичного сценарію, які не вірять, що вона настане за їхнього життя, — в абсолютній меншості (2,5%).

Якщо говорити про можливі здобутки у війні, яким українці готові надати перевагу, то простежується чіткий зв'язок досягнень у війні з порятунком власних громадян, запитом на справедливості і покаранням росії. Так, серед різних досягнень, можливих у результаті війни, найбільше респондентів орієнтуються на звільнення всіх полонених і повернення депортованих українців (69%). Друге місце посідають три результати, які однаково важливі для громадян: вступ України до НАТО або гарантованого захисту від нової війни (42%), покарання всіх російських військових злочинців (42%) і відшкодування усіх збитків, завданих економіці та громадянам (41,5%).

Кожен четвертий українець (26%) вважає би розпад росії як держави досягненням у результаті війни. При цьому існують значні регіональні відмінності в оцінці цього варіанта: від 40% на заході до 10% на півдні, в центрі та на сході — 23% і 24%.

Підбиваючи підсумки року, що минає, дослідники запитали в ук-

раїнців, що саме найбільше надихало та мотивувало їх пережити цей складний період? 43% опитаних відповіли, що знаходили мотивацію рухатися вперед у сім'ї та рідних людях. І наразі така відповідь більш популярна, ніж наприкінці 2022-го (було 30%). Водночас, як і торік, найпоширенішим джерелом натхнення та мотивації залишаються захисники та захисниці в Силах оборони України (16%). Тож на другому році повномасштабного вторгнення джерела підтримки і мотивації для суспільства залишаються сталими.

Про незламність нашого народу свідчить той факт, що попри жакіт війни наші громадяни дивляться з надією і на своє майбутнє (55%), і на майбутнє України (61%). Розмірковуючи про майбутнє, українці, окрім надії, найчастіше відчувають тривогу (40%) та оптимізм (28%). І хоча надія продовжує бути найбільш поширеною емоцією, як і в 2022-му, кількість тих, хто відчуває тривогу, дещо зросла, а оптимізм стало трохи менше.

Війна впливає на повсякденне життя абсолютної більшості населення (95%), 61% називає цей вплив визначальним. Такі оцінки характерні для всіх макрорегіонів України, але найбільше — для сходу. Війна визначає життя людей незалежно від їхнього віку. Лише серед молоді (18–29 років) фіксується менша, ніж в інших вікових групах, частка тих, на чий життя війна справляє дуже сильний вплив. Але й серед них цей показник становить більшість респондентів (54%). Із впливом війни пов'язані й відчут-

тя, що в році, який минає, життя українців погіршилося: 35% зазначають, що воно стало трохи гіршим, а ще 40% відчувають істотне погіршення.

Та попри загальне погіршення життя українці продовжують особисто надавати фінансову й іншу матеріальну допомогу Збройним Силам України і внутрішньо переміщеним особам. Так, 63% зазначають, що за останні 12 місяців особисто перераховували гроші волонтерам та благодійним організаціям, які допомагають ЗСУ. При цьому 46% перераховували кошти на спеціальний банківський рахунок НБУ для Збройних Сил України. Кожен другий респондент (51%) допомагав внутрішньо переміщеним особам грошима, одягом, продуктами харчування чи іншими речами. 26% допомагали виготовляти засоби для ЗСУ (наприклад, плетіння сіток, ремонт техніки/обладнання, 3D-друк запчастин для дронів, 23% брали участь у різних добровільних акціях на підтримку ЗСУ та постраждалих від війни. А 13% зазначають, що за останні 12 місяців безпосередньо займалися волонтерською роботою в лікуванні та забезпеченні воїнів ЗСУ.

І нарешті дослідники вирішили запитати: чи змінилося ставлення українців до країн-сусідів (крім росії)? І з'ясували, що лідером за рівнем позитивного ставлення до сусідніх країн залишається Польща — 66%. Про негативне ставлення заявили лише 8%, 22% громадян виказують нейтральне ставлення, 51% опитаних при цьому вважає, що й населення Польщі по-

зитивно ставиться до України, тоді як на думку 13% респондентів поляки негативно налаштовані до нашої країни.

Лідером антирейтингу серед сусідів є білорусь. Так, 78% українців наразі негативно ставляться до білорусі, причому більшість із них (58%) — однозначно негативно. Нейтральне ставлення демонструють 12%, а от позитивно — менше 5%. Водночас переважна більшість українців вважає, що і населення білорусі ставиться до України негативно (61%, з яких 41% — однозначно негативно). В позитивне ставлення жителів білорусі до України вірять лише 7%.

Позитивне ставлення у структурі громадської думки переважає як до Молдови (49,5% проти 8% негативного), так і до Румунії (47% проти 9%, відповідно). А нейтрально до обох країн ставляться по 38% українців.

Думка стосовно Словаччини порівну розділилася між тими, в кого нейтральне ставлення до цієї країни, і тими, хто має позитивне сприйняття (по 38,5%).

Угорщина є єдиною сусідньою країною — членом ЄС, щодо якої наразі переважає негативне ставлення відносно більшості громадян (46%). Нейтральне ставлення — 27%, позитивне — 21%. При цьому уявлення українців про те, як угорське населення ставиться до України, теж переважно негативне: так вважають 37% населення. На думку 17%, угорці ставляться до України позитивно, а 29% — нейтрально.

Підготувала Наталя ФІЛПЧУК.

ЗА ПОРЕБРИКОМ

Правлять під мілітаристським героїном

путінський режим знову продемонстрував, що брехня або приховування інформації від народу далі залишається його головною зброєю. Ще однією ілюстрацією до цієї думки стала реакція кремля на знищення ЗСУ великого десантного корабля «новочеркаськ».

«Один вбитий і четверо поранених», — заспокоював росіян глава анексованого Криму сергій аксьонов. Водночас у деяких телеграм-каналах з'явилася інформація, що з атакованого корабля, штат якого в час війни нараховував майже 100 осіб, пропали безвісти як мінімум 33 моряки. Також повідомляється, що в ніч на 26 грудня на кораблі перебувало 77 моряків, 19 з яких отримали поранення. Поблизу місця вибуху знайдено обшивки та кріплення ракети Storm Shadow.

Намагання режиму й далі впливати через «зомбоящик» — контрольовані телеканали, схоже, вже не матимуть такого впливу, як у перші дні війни. Історія з «новочеркаськом» — ще одне тому підтвердження. Об'єктивну інформацію росіяни дедалі частіше дізнаються з незалежних джерел.

Лише 26% росіян вважають телебачення об'єктивним джерелом інформації. Про це свідчать результати дослідження, проведеного всеросійським центром вивчення громадської думки. Під час війни втричі більше жителів рф почали читати новини в месенджерах.

Навіть прокремлівський всеросійський центр вивчення громадської думки визнав, що ще в 2016-му майже 46% росіян вважали телебачення об'єктивним джерелом інформації, у 2019-му — 35%, а в 2023-му — лише 26%.

Інтернет-сайти вважають об'єктивними джерелами молоді росіяни віком до 35 років, які проживають у великих містах. Вони найчастіше шукають альтернативні шляхи, як позбутися інформаційного опіуму путінського фашистського режиму, котрий говорить лише те, що йому вигідно.

«Від 100 до 500 сімей, які правлять сьогодні росією, увійшли в той стан, коли їхня влада може бути стабільною лише на допінгу. А допінг цей один — війна та завжди пов'язана з війною мобілізаційна психологія населення. Мізки населення повинні перебувати в такому потоковому режимі, в рамках якого непотрібні питання відсікаються та тонуть. Тобто повернення до нормального режиму життєдіяльності суспільства не передбачається», — такою побачив ситуацію в країні російський політолог Володимир Пастухов. Він вважає, що путін править народом під інформаційним героїном. Саме завдяки цьому всі вже давно забули, що таке корупція.

І за такої ситуації, як пише опозиційний журналіст Кирило Мартинов, «ідеальний житель фашистської росії — захар філєпін, вбивця та письменник, котрий погрожує акторам, які не хочуть зніматися в його фільмах «про Донбас».

Війна, як борщівник, розповзлася росією і дає сходи. На поверхні — вбивці з «вагнера», що повертаються додому «героями» після амністії. У ґрунті — насіння радикальної корупції, викривлені уявлення про добро і зло. А для цього треба було заборонити говорити правду про війну.

Богдан КУШНІР.

Час створити Міжнародний трибунал зі злочину агресії

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Учора відбулося засідання Комітету з питань зовнішньої політики та міжпарламентського співробітництва.

Як повідомив голова комітету Олександр Мережко, його учасники ухвалили рекомендацію Верховній Раді денонсувати один із договорів СНД, розглянути питання про створення Міжнародного трибуналу зі злочину агресії, а також утворили групи друзів із Зімбабве та Новою Зеландією.

До слова, раніше Олександр Мережко провів зустріч з відповідальним представником Міністерства закордонних справ Німеччини з питань співробітництва з Україною та Молдовою Томасом Ленком.

Співрозмовники обговорили актуальні питання міжнародних відносин та світо-

вої політики, європейської і євроатлантичної інтеграції, безпекової та гуманітарної ситуації в Україні, посилення військово-технічної допомоги Україні, а також санкційної політики стосовно рф та запровадження вторинних санкцій.

Голова комітету висловив вдячність за всебічну допомогу Німеччини та наголосив на важливості посилення співробітництва між нашими державами в питанні вступу України до ЄС та НАТО, інформує пресслужба Комітету Верховної Ради з питань зовнішньої політики та міжпарламентського співробітництва.

Закликають діяти, щоб зупинити геноцид українців

За дорученням Закарпатської обласної ради Організації ветеранів України її голова Ілля Гулянич спрямував листи Генеральному секретареві ООН, Президенту і Конгресу США, Президенту Європейської комісії, Президенту Ради Європейського Союзу і Генеральному секретареві НАТО.

У листі, зокрема, наголошується: «Уже майже два роки росія веде загарбницьку війну на знищення українського народу, нехтуючи Статутом ООН та міжнародним правом. Не домагаючись успіхів на полі бою, загарбники все частіше б'ють по мирних мешканцях і знищують цивільну інфраструктуру України. Їхня мета очевидна: геноцид українського народу і створення голоду та хаосу в світі. Ми, ветерани, дуже вдячні світовій спільноті за підтримку нашого народу в цій нелегкій боротьбі».

І ця підтримка вселяє нашу віру в Перемогу України, сказано далі.

Водночас закарпатські ветерани, в лавах яких понад 160 тисяч осіб, звертаються до лідерів країн демок-

ратичного світу з великим проханням пришвидшити допомогу Україні в закритті повітряного простору, в захисті цивільної інфраструктури сучасним озброєнням та новими технологіями, що неодмінно забезпечить прискорення нашої Перемоги і зменшить кількість військових втрат та страждань українського народу.

Ці убілені сивиною люди поважно віку, котрі за своє життя пройшли різні випробування і пережили як жахи Другої світової війни, так і були учасниками воєн у зарубіжних державах, що їх проводив радянський союз, просять керівників Заходу допомогти нам, воюючій Україні, в реалізації реформ, спрямованих на якнайшоріший вступ України до ЄС і НАТО. Також закликають ветеранів воєн, демократичну громадськість світу та всіх людей доброї волі прискорити реформу Статуту ООН, щоб унеможливити зловживання окремими державами накладати вето при ухваленні важливих рішень.

Василь НИТКА.

Ужгород.

На головній ялинці болгарської столиці є півник з Бородянки

Болгари два дні святкували Різдво Христове. В столиці головні заходи відбувалися біля головної ялинки, встановленої біля мерії. У репортажах з місця народних гулянь телевізійні канали звернули увагу на одну з іграшок — півника з української Бородянки. І пояснили, що цю прикрасу Посольство України у Болгарії подарувало Софії на знак подяки за підтримку українського народу в його боротьбі проти російських агресорів і владі столиці, яка надала притулок сотням українських жінок, котрі з дітьми вимушені були покинути свої домівки, рятуючись від нещадних бомбардувань російськими терористами міст і сіл нашої країни.

У столичному муніципалітеті пояснили, що прикрасу заступнику мера Софії Ніколі Барбутову, який відповідає за міжнародну діяльність та

туризм, вручила перший секретар посольства України в Болгарії Ірина Козик (на знімку). «Цією

ялинковою іграшкою ми хочемо подякувати столичній мерії за підтримку, яку вона надала Укра-

їні з першого дня війни, за співчуття та толерантне ставлення до українців», — сказала вона.

Приймаючи символічний подарунок, Нікола Барбутов зазначив, що іграшка займе найпомітніше місце на головній ялинці столиці. І запевнив, що мешканці Софії, як і весь болгарський народ, співпереживають українцям. Він висловив переконання, що цілісність України буде відновлена, і українці знову зможуть насолоджуватися мирним життям без сигналів повітряних тривоги та спокійно, як увесь цивілізований світ, відзначити світлі різдвяні та новорічні свята.

На сайті столичної мерії зазначено, що вручення новорічної іграшки є ініціативою Президента України Володимира Зеленського під гаслом «Pivnik Christmas Toy Form Ukraine». Вона символізує незламність України і мужність усіх українців під час війни з підступною московською ордою.

Олександр БЛІК.

Фото з сайту муніципалітету Софії.

«Небесний фотограф» — під такою назвою в Хмельницькому обласному художньому музеї відбувається виставка кovelського фотографа Максима Бурди. Він пішов добровольцем у перший же день великої війни, у складі 3-ї окремої штурмової бригади керував БПЛА та наводив українську артилерію на ворога. Майже рік тому загинув поблизу Бахмута... Але його світлина живить і розповідають про війну. На виставці представлено майже дві сотні робіт. На світлинах — його побратими та реалії війни... Після загибелі Максима Бурди його мама Ірина Миколаївна та кохана дівчина Марія втілили мрію фотографа, *повідомляє наш власкор Ірина Козак*

Восьмикласник із Вінниччини отримав подяку від генерала

Командувач ОК «Південь» Герой України генерал-майор Андрій Ковальчук відзначив учня 8-го класу з Вінниччини Максима Кашпрука.

Хлопець отримав подяку командувача, сувенірний шеврон і блокнот для записів з автографом генерала на першій сторінці.

Максим передав автомобіль «Жигулі» для потреб військових. Важливо, що купив його за власні кошти. Гроші заробив з продажу свійських тварин, яких доглядає вдома: кролів, овець. Нині у нього понад 40 овець. Він двічі на день готує для них корми і наспає у годівниці. В обід це робить дідуся на прохання внука, який у цей час у школі.

Автомобіль передав волонтерам благодійного фонду з Вінниччини «Родина Гуменюків». На базі такої моделі волонтери виготовляють автомобілі багі. Цей транспорт дуже потрібен на фронті. Його використовують для розвідки, підвезення боекомплекту, патрулювання, евакуації поранених. Машина ма-

неврені, мають високу прохідність.

Загалом волонтери згаданого фонду виготовили і передали військовим понад 70 багі. Один такий автомобіль за час експлуатації може вивезти з поля бою приблизно десять поранених бійців. Загалом більш як 700 захисників і захисниць врятували вінницькі багі.

«Уже тільки заради цього варто продовжувати нашу роботу доти, доки не здобудемо Перемогу», — каже Віталій Гуменюк.

Переважну більшість такого транспорту доправили в ОК «Південь». Одне багі зроблено на базі автомобіля, який передав учень Максим Кашпрук.

Про це Віталій Гуменюк розповів командувачу Андрію Ковальчуку напередодні Різдва, коли передали військовим ще 20 автовок. Генерал нагородив керівника фонду пана Гуменюка своєю відзнакою, учасника фонду Вікторії Гуменюк вручив подяку. Вирішив також відзначити наймолодшого волонтера-восьмикласника. За дорученням

командувача подяку і сувеніри учню Максиму Кашпруку передав голова благодійного фонду Віталій Гуменюк.

«Шкода, що мене особисто не запросили до військових, — сказав «Голосу України» хлопець. — Хотілося побачити тих, хто воює, потиснути їм руку. Мені нескладно спілкуватися з дорослими».

Подарункам від генерала учень радий. Щоправда, у школі показував їх тільки хлопцям зі свого класу. Класній керівниці нічого не казав. Такого учня варто б відзначити дирекції Гушинецької школи колишнього Калинівського району, де навчається волонтер. Це не перша його допомога військовим.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Фото надано Віталієм Гуменюком.

Від редакції: проект волонтерів з виготовлення багі триває, очі долучитися до нього можуть зателефонувати керівнику фонду Віталію Гуменюку: 0975005104.

Восьмикласнику Максиму Кашпруку передав подяку і сувеніри від генерала голова благодійного фонду «Родина Гуменюків» Віталій Гуменюк. Поруч мама хлопця пані Таїсія.

Оновили одну з найпотужніших дитячих лікарень

Міську дитячу лікарню № 6, де опікуються психоневрологічними патологіями і травмами, відкрили у Дніпрі після масштабної реконструкції.

У семиповерховому приміщенні розташовані стаціонарні відділення та консультативно-діагностична допомога — лікувальна, діагностична та реабілітаційна бази, що робить заклад одним із найкращих в Україні. Потужність дає змогу розміщувати до 130 пацієнтів або щороку допомагати тисячам дітей.

Реконструкцію починали ще до повномасштабної війни і таки завершили.

«Це наш другий — після відкриття «Прозорого офісу» — проект, який реалізовано разом з державою. Хотів би сказати слова подяки Президентів України. Все в лікарні зроблено коштом держави. Місто придбало обладнання, меблі та решту», — розповів міський голова Борис Філатов.

Підтримали реконструкцію і в ОВА.

«У цей нелегкий період намагаємося на Дніпропетровщині розвивати медичну галузь. Сьогодні це

буде одна з найсучасніших дитячих лікарень області», — зазначив керівник ОВА Сергій Лисак.

Під час реконструкції намагалися оздобити палати, кабінети та ігрові кімнати так, аби мінімізувати стрес маленьких пацієнтів і зробити простір зручним для них та їхніх батьків.

В оновленому корпусі декілька стаціонарних відділень, серед яких педіатричне, неврологічне, психіатричне та консультативно-діагностичне, працює й лабораторія. Мож-

на зробити рентген, УЗД і ендоскопічну діагностику.

«Забезпечуємо також реабілітацію дітей. Фізичну та психологічну. Для цього маємо й величезний басейн. У ньому з пацієнтами вже працюють фахівці», — зазначила генеральний директор лікарні пані Вікторія.

Крім відбудованої водолікарні з басейном облаштували й інші простори для відновлення, лікувальної фізкультури, механо- та ерготерапії, обладнані сучасними тренажерами та приладами.

У відділеннях педіатрії, неврології та психіатрії з ними працюють різнопрофільні фахівці.

«У нас є більше місця, зможемо опікуватися більшою кількістю малечі. Приймати дітей з ампутаціями, з ДЦП. Готові це робити», — впевнена ерготерапевт Анна.

До того ж приміщення, входи зробили безбар'єрними. А пацієнти зазначають, що допомогу тут надають якісну.

«Були у ЛОРа та пульмонолога. Всі дуже привітні та справжні знавці своєї справи. Направили ще на аналізи та дали рекомендації. Мені дуже сподобалося», — поділилася дніпрянка Ксенія.

«Очікування від лікарні збіглися з реальністю. Все класно. Рівень відповідає рівню фахівців. І ремонт сучасний, усе дуже гармонійно. Ми ходимо на масажі, фізпроцедури, до ерготерапевта, логопеда та інших. Кажуть, відвідуватимемо і басейн», — розповідає Маргарита, яка з маленькою Златою прямує на реабілітаційну терапію.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.

Дніпропетровська область.

Фото Дніпровської міської ради.

Жінок вчили бути вільними та впевненими

Учасниці проекту «Жінка: вільна, незалежна, впевнена» поділилися з іншими запоріжанками досвідом, як вони віднайшли у собі сміливість, стали фінансово незалежними та знайшли роботу мрії — замість того, щоб перебувати в економічній залежності та не знати, як змінити своє життя на краще.

Вони підкреслили, що сьогодні дуже багато жінок стикаються з такою проблемою та опускають руки. Тому важливо розуміти, як діяти.

Зі складнощами, пов'язаними з необхідністю адаптуватися на новому місці та знайти там роботу, стикнулася Тетяна, яка переїхала до Запоріжжя з села Нестерянка Оріхівської громади.

«Зареєструвалася, пройшла курси з працевлаштування, потім були тренінги з гендерної рівності, а згодом зареєструвалася на курси офіс-менеджера. Після проходження цих курсів мені запропонували залишитися і далі працювати за спеціальністю у цьому хабі. Нині працевлаштована тут, і мені моя робота дуже подобається», — розповіла жінка.

А колега по курсах Анастасія навіть відкрила власний салон краси.

«Пройшла курси б'юті-майстрині, стартап-школу. Нині відкрила ФОП — це салон краси зі спеціалізацією на волоссі, тобто це реконструкція, нарощування волосся. В наступному році в планах розширення. Плани грандіозні, і думаю, що вони здійсняться. Під час проходження курсу змогла зрозуміти, що мені треба, як рухатися і куди взагалі спрямувати свій потік енергії», — каже вона.

Як розповіли в міськраді, курси відвідали дев'яносто вимушених переселенок з Бердянської, Пологівської та Оріхівської громад. Кожну навчали писати вдале резюме, допомагали у працевлаштуванні та давали поради щодо організації власної справи: з чого почати, як відкрити ФОП, як залучати клієнтів тощо.

«Для того, щоб реалізувати цей проект, об'єдналися три громадські організації Запоріжжя, які входять до складу коаліції «Запоріжжя 1325». Об'єдналися заради того, щоб реалізувати мету — провести низку навчань і допомогти вимушеним переселенкам визначитися з напрямками в працевлаштуванні», — зазначила представниця ГО «Центр розвитку «Жіночий світ» та коаліції «Запоріжжя 1325» Олена Зіновенко.

Учасниць навчили всього необхідного для того, щоб почати пошук та реалізацію себе одразу по закінченні навчання. Спочатку це були тренінги з гендерної рівності, потім дівчата дізнавалися про фінансову грамотність, про тонкощі при працевлаштуванні. Бо багато жінок працювали на одному підприємстві впродовж довгого часу або ж виховували дітей.

«Тому їм треба було актуалізувати свої знання з написання резюме, навчитись працювати з сайтами та ресурсами з пошуку роботи, дізнатись про сучасні тонкощі проходження співбесіди. Ми їх до всього цього підготували, щоб вони не думали, що це щось страшне і що вони так не зможемо зробити», — підкреслила голова ГО «Ділові українські жінки в Запорізькій області» Анна Бардаченко.

Вона додала, що навіть тепер, після завершення проекту, кожна з учасниць зможе звертатися по допомогу до своїх наставниць, аби мати супровід і надалі.

Роман ВОЛОДИМИРОВ.

Запорізька область.

Спас без московського духу!

У найдавнішому храмі Русі служили українською

Йдеться про Спаський собор Чернігова, але тут треба уточнити: найдавнішим храмом вважається Софія Київська, зведена князем Ярославом Мудрим. Але це за часом зведення, а от за часом закладення найдавнішим (зі збережених, звісно) храмом є Спас Чернігівський, закладений братом Ярослава, князем Мстиславом Хоробрим.

На Різдво тут уперше служилася українська літургія, яку очолив єпископ Чернігівський і Ніжинський Антоній Фірлей у співслужінні чотирьох священників-капеланів. Лунали українські колядки, а правоохоронці пильно стерегли спокій молільників, оскільки в цьому храмі всі роки незалежності була московська церква і так просто поступатися адепти УПЦ мп не збираються. Власне, вони вицерли з кіотів храму всі ікони, які могли (крім тих, що на обліку в заповіднику), залишили після себе бруд і кіптяву. Спаський собор відповідною комісією Міністерства культури визнаний доведеним до критичного стану, тому постійні богослужіння в ньому поки що проводяться не будуть. Як пояснив в. о. генерального директора Національного архітектурно-історичного заповідника «Чернігів стародавній» Андрій Лісовий, собор буде на зиму законсервованій і в ньому проводитиметься реставрація. Але з нагоди Різдва і задля відновлення історичної справедливості для разового богослужіння Спас був наданий Православній церкві України.

Як пояснила заступниця директора заповідника з наукової роботи Олена Ванжула,

українською мовою тут служили під час німецької окупації у Другу світову війну, але то була не українська церква, а автономна. У 1920-х роках тут також була російська синодальна церква. Отже, історичність моменту в тому, що у храмі, який був зведений, коли москви ще й не було, вперше служила українська церква.

Хоча я особисто пригадую, що в час відродження Церкви у Спас, який тоді був музеєм, зайшов, купивши квиток, священник Методій Андрущенко і вперше після комуністів здійснив українську молитву. А він отримував дияконське свячення ще від митрополита УАПЦ Василя Липківського. Згодом, у 1990 році, коли в Чернігові очікували на приїзд Патріарха Київського і всієї України Мстислава Скрипника, російські церковники брутально захопили Спас, викинувши не тільки князівський саркофаг, а й ікону святої Теклі. Чим же вона їм не вгодила? А організатор захоплення собору священник рпц Григорій Пріпутніков за вірну службу був направлений настоятелем подвір'я московського патріархату у Бейруті — це очевидна креатура російських спецслужб.

...Нині не зовсім комфортно молитися у Спасі — видрані

Фото автора.

ікони та штукатурка, що деінде вже обсипається, не сприяють цьому. Але різдвяна служба дала надію, що після нашої Перемоги буде він оновлений і

українська молитва звучатиме тут щоденно.

За Україну, за нашу свободу!

Василь ЧЕПУРНИЙ.
Чернігів.

ВІСТІ З ГРОМАД

Вісім іменних дронів

Білокриницька. Працівники сільради, закладів освіти, культури громади зібрали 144 тисячі гривень і придбали вісім FPV-дронів для ЗСУ. Всі дрони — іменні, на честь полеглих Героїв із громади — Геннадія Левченка, Миколи Ковальця, Олександра Тарасюка, Миколи Трохимчука, Івана Опанасюка, Юрія Грипича, Олега Бешти, Миколи Климчука. «Збір продовжуємо далі. На нові дрони, бо загубилих, на жаль, багато більше», — каже сільський голова Тетяна Гончарук.

Рятують серця

Сарненська. За рік у кардіоцентрі Сарненської ЦРЛ виконано понад 300 діагностичних та лікувальних втручань. Тут щомісяця рятують до 30 ургентних пацієнтів з гострим інфарктом. Раніше потрібно було їхати у Рівне, тепер допомогу можуть отримати і в місті Сарни. Про це повідомили у Сарненській міській раді.

Дітям Героїв

Рокитнівська. Селищний голова Григорій Таргонський вручив подарунки діткам військовослужбовців з Рокитнівської громади, які героїчно загинули на війні чи зникли безвісти (**на знімку**). На жаль, таких дітей у громаді вже майже сорок. «Жодні подарунки не замінять їм тата. Але ми маємо робити усе можливе, щоб ці діти усміхалися частіше», — каже голова громади.

Добірку підготувала наш валаскор на Рівненщині **Олександра ЮРКОВА.**
Фото **Світлани КИБУКЕВИЧ.**

Різдвяні подарунки військовим від рівненських атомників

Рівненські атомники передали військовим техніку та обладнання загальною вартістю понад 1,2 млн грн.

Така підтримка можлива завдяки безперервним донатам працівників РАЕС на рахунок ГО «Енергія Перемоги» в межах безстрокової благодійної акції «Я допомагаю ЗСУ». Працівники РАЕС щомісяця спрямовують більше трьох відсотків зарплати на придбання необхідних речей військовим.

Цього тижня атомники передали «різдвяні подарунки» до 11 підрозділів, де служать працівники РАЕС, їхні рідні або ж мешканці Вараської громади. Відповідно до звернень військових це: дрони та FPV-дрон, «старлінки», рації, тепловізор, прилад нічного бачення та інші важливі технічні засоби.

Юлія ВЕРБА,
редактор прес-центру Рівненської АЕС.
Фото надано автором.

ОГОЛОШЕННЯ

Втрачений Студентський квиток серія ТА № 11962632 виданий від 1 вересня 2017р на ім'я Свиридюка Євгена Олександровича, вважати недійсним.

Втрачене свідоцтво про багатодітну сім'ю на ім'я Заречна Анастасія Олегівна, вважати недійсним.

ОГОЛОШЕННЯ
про проведення відкритих торгів (голандського аукціону) з продажу активів АТ "АЙБОКСБАНК"

Втрачений додаток до атестату ЕР №12303252 виданий Свидівською загальноосвітньою школою, виданий 20 червня 2000р. на ім'я Кулик Наталія Миколаївна, вважати недійсним.

Номер лоту: GL41N025462
Коротка назва майна в лоті: Дебіторська заборгованість: за договором №6/н від 31.03.2016, №6/н від 31.03.2016
Детальна інформація по лоту: <https://www.fg.gov.ua/lot/170544>

Втрачений диплом молодшого спеціаліста серія KB №43470396 виданий Першим Київським медичним коледжем, від 05 червня 2012р на ім'я Улятовська Анастасія Леонідівна, вважати не дійсним.

Номер лоту: GL39N025463
Коротка назва майна в лоті: Дебіторська заборгованість: за договором НВ-23926 від 06.06.2017, №1315-0417/АВТЗv від 13.05.2017
Детальна інформація по лоту: <https://www.fg.gov.ua/lot/170545>

Втрачене посвідчення учасника бойових дій серія АА № 240185 видане Голосіївським РВК у м. Києві 25 листопада 2015 року на ім'я Сальников Олександр Ігорович, вважати недійсним.

Номер лоту: GL48N025464
Коротка назва майна в лоті: Дебіторська заборгованість: за договором №666-0218/КАЗ3t від 16.05.2019
Детальна інформація по лоту: <https://www.fg.gov.ua/lot/170546>

Розшукуються спадкоємці померлого 08 жовтня 2021 року гр. **Самойленка Валерія Петровича**, 23.09.1950 р.н. Спадкова справа заведена у приватного нотаріуса Запорізького районного нотаріального округу Дмитрієвої Наталії Павлівни, тел. 0662090893.

Дата проведення аукціону: 15.01.2024
Місце проведення аукціону: ЄДИНИЙ КАБІНЕТ - Посилання на перелік організаторів відкритих торгів (аукціонів): <https://www.fg.gov.ua/aktiv-i-bankiv/prodazh-aktiviv/informatsiya/organizatori-vidkritikh-torgiv>
Час проведення аукціону: Точний час початку проведення аукціону по лоту вказується на веб-сайті www.prozorro.sale

Розшукуються спадкоємці померлого 29 березня 1999 року гр. **Карвацького Романа Яковича**, 23.09.1928 р.н. Спадкова справа заведена у приватного нотаріуса Запорізького районного нотаріального округу Дмитрієвої Наталії Павлівни, тел. 0662090893.

13.10.2023 р. відкрилась спадщина після смерті Доновської Валентини Григорівни, 19.11.1937 р.нар. Спадкоємців прошу звертатися до Соха О.Б., приватного нотаріуса Запорізького міського нотаріального округу, адреса: м. Запоріжжя, вул. Гребельна, буд. 1, кв. 33, тел. 0667205121 в строк передбачений законодавством для прийняття спадщини.

Сьогодні в Україні переважно без опадів. Температура повітря вночі від 3 морозу до 3 тепла. Вдень — 1—7 з позначкою плюс, на півдні — до 11 тепла. У Карпатах вночі 2—8 градусів морозу, вдень — близько 0. Вітер західний, південно-західний, 7—12 м/с

■ **1866.** Народився Данило Заболотний — український мікробіолог, епідеміолог, засновник Інституту мікробіології та епідеміології в Києві. ■ **1885.** Народився Володимир Татлін — український живописець, графік, скульптор, дизайнер, художник театру, архітектор. Один з найяскравіших представників українського авангарду, родоначальник конструктивізму. ■ **1886.** Народився Данило Терпило — український революціонер, повстанський отаман, відомий під іменем отаман Зелений. ■ **1982.** Помер Роберт Лісовський — український художник-графік, автор емблеми ОУН «Тризуб з мечем». ■ **1983.** Створено Шацький національний природний парк.

СПОРТ

Ветерани — лауреати особливої відзнаки

Асоціація спортивних журналістів України присудила особливу нагороду «Незламний дух України» нашим ветеранам на Invictus Games, що відбулися цього року в німецькому Дюссельдорфі.

Там українська збірна встановила найвище досягнення у своїй історії, здобувши 34 медалі: 12 золотих, 14 срібних та 8 бронзових.

«Марсель» — сильний суперник з великою історією

Футбол. Тренер «Шахтаря» Маріно Пушич розповів про підготовку команди до матчів плей-оф Ліги Європи із французьким «Марселем»:

«Потрібно бути реалістами. Ліга Європи — це фантастичний і дуже важкий турнір, потрібно брати до уваги команди, які грають у ньому, адже там є такі, які теж можуть виступати в Лізі чемпіонів. Якщо хтось вважає, що ці змагання легкі за ЛЧ, то це не так. І я пережив це у своїй кар'єрі. Це чудовий турнір, дуже важке змагання з потужними командами. Ми гратимемо проти сильного суперника з великою історією, перемоги якого буде дуже складно. Наше завдання — продовжувати діяти у своєму стилі та конкурувати з опонентами.

Найважливіше, що ми досягли першої мети — бути в Європі після зимової перерви. Намагатимемося, щоб так було і надалі.

Тривала зимова пауза — це специфічна та незвичайна ситуація. Але я здатний адаптуватися, швидко пристосовуюся до обставин і завжди думаю про те, що за таких умов, у такій ситуації ми можемо зробити, щоб краще підготувати нашу команду. Я аналізував це з багатьма членами тренерського штабу, і ми створили план підготовки на цей місяць в Анталії. Програма готова, ми старанно працюватимемо за нею, щоб бути готовими до першого матчу.

Дуже незвичайно, тому що інші команди вже гратимуть у цей час: «Марсель» проведе кілька офіційних поєдинків, перш ніж зустріне нас. У нас будуть лише спаринги — це велика різниця. Намагатимемося максимально підготуватися до цієї зустрічі, враховуючи її складність, і налаштуватися на цей рівень у контрольних матчах, які зіграємо в період підготовки, це непросте, але ми докладатимемо всіх зусиль на тренуваннях та в іграх, щоб бути готовими».

Перші поєдинки 1/16 фіналу Ліги Європи заплановані на 15 лютого, а матч у відповідь відбудеться 22 лютого. Перша зустріч для «гірників» буде домашньою.

Анчелотті більше не ділитиме ігровий час між воротарями?

Тренер «Реала» Карло Анчелотті найближчим часом нібито планує визначитися зі стартовим воротарем, який гратиме до кінця сезону.

За інформацією іспанського видання Marca, італійський наставник більше не ділитиме ігровий час між іспанцем Кепою Аррісбалагою та українцем Андрієм Луніном. Анчелотті після свят вибере першого номера «королівського клубу» на другу частину сезону.

Раніше повідомлялося, що Лунін може перебраться до АПЛ. Українцем зацікавилися «Челсі» та «Ньюкасл».

Підготував Геннадій БРАНИЦЬКИЙ.

Дорогий кожен клаптик нашої землі, але головне — зберегти людей

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За словами Залужного, у контексті законопроекту йдеться не про одномоментну мобілізацію, вона проводитиметься поетапно. Конкретні цифри називати не став — війська таємниці. «Збройні Сили воюють безпосередньо. Для того, щоб воювати, у них є Міністерство оборони, яке, відповідно, реагує на наші запити й займається задоволенням наших потреб, зокрема і в людях», — зазначив Головнокомандувач ЗСУ. Щодо відповідних законодавчих ініціатив, то Генштаб жодних документів до Кабміну і законопроектів не подавав. Втім, у складі робочих груп разом із представниками МО працювали й фахівці ЗСУ, які «стежили за тим, щоб не порушувався механізм, який застосовується у військовому управлінні безпосередньо бойовими діями, щоб на законодавчому рівні не було прийнято тих чи інших моментів, які б могли завадити діяльності військового командування».

Щодо змін у мобілізаційному законодавстві щодо відстрочок від служби та визначення непридатних до неї, то Залужний прокоментував: «Це не моя компетенція. Для цього є центральні органи виконавчої влади, які можуть це визначити. Мені потрібні люди, мені потрібні боєприпаси, мені потрібна зброя для того, щоб продовжувати ведення бойових дій».

Головнокомандувач ЗСУ не задоволений роботою територіальних центрів комплектування (ТЦК). Зізнався, що, маючи за плечима 30-річний досвід військової служби і 10-річний досвід війни, не хотів би там працювати... За його словами, якби ТЦК працюва-

ли так, як потрібно, тоді б не довелось сьогодні обговорювати законопроект про мобілізацію.

«Одна з моїх головних помилок це те, що я вважав, що та кількість втрат, яку ми завдали противнику навіть рік тому, може його зупинити. Така кількість втрат зупинила б будь-яку країну. Але не рф... Зараз на лінії зіткнення — гори тіл противника, які ніхто навіть не намагається забрати. Ось таке, на жаль, ставлення рф до своїх людей... Тому важко спрогнозувати, скільки ще необхідно завдати втрат для того, щоб усе це припинилося. Але вважаю, що це треба робити постійно, доти, доки противник не відмовиться від ведення бойових дій проти нашої країни», — сказав генерал Залужний. При цьому він констатував: на фронті триває досить потужне протистояння з використанням різних технологій.

«Наша офіційна позиція така, що ми захищаємо кожен клаптик нашої землі, кожен клаптик, але якщо ворожі снаряди починають перекопувати це місце разом з камінням, із землею і з нашими бійцями, то життя наших бійців нам важливіше. Мар'їнка, яка трималася майже два роки, вулиця за вулицею і будинок за будинком знищена ворогом. Станом на сьогодні наші війська ще залишаються у північній частині міста і підготували оборонний рубіж поруч із населеним пунктом, але я можу сказати, що цього населеного пункту вже не існує», — розповів Валерій Залужний.

Він переконаний: те, що наші сили відійшли на околиці Мар'їнки, не має викликати суспільний резонанс. Бо це війна. На жаль, вона

така... І українські військові оборонятимуть Авдіївку скільки стане сил, але якщо їх буде недостатньо, то важливо зберегти людей.

«Нам дорогий кожен клаптик нашої землі — чи це Бахмут, чи Авдіївка. Ми оборонятимемо стільки, скільки у нас буде сил, щоб це робити. Якщо цього буде недостатньо, то краще зберегти людей. Звичайно, ми таке рішення приймемо і збережемо людей, а потім відвоюємо. Це все залежатиме від ситуації, і навколо цього не потрібно робити те, що здалеку нагадує якість шоу», — наголосив Головнокомандувач ЗСУ.

Генерал запевнив, що військове керівництво, маючи дані розвідки і порівнюючи їх з інформацією від партнерів, робить усе, щоб адекватно реагувати на дії росії у наступному році.

«2024 рік не просто буде відрізнятися, він має відрізнятися, бо інакше на нас чекає те, про що я писав у статті (у листопаді в колонії для The Economist Залужний заявив, що ситуація на фронті зайшла у глухий кут і переходить у фазу позиційної, а для прориву нам потрібні високі технології. — Авт.). Відповідно, ми ці проблеми знайшли, а ще знайшли уже десь 90% рішень цих питань, які потрібно буде обов'язково закрити, щоб у наступному році діяти ефективніше і найголовніше — зберегти людей. Над цим працюємо. З нами абсолютно погодилися наші партнери, які також цікавилися цим питанням. Тож можу вас запевнити, що наступний рік відрізнятиметься... Ми, принаймні, для цього усе робимо», — запевнив Головнокомандувач ЗСУ Валерій Залужний.

Ольга ВАУЛІНА.

Ворог продає лінію зіткнення артилерією і «м'ясними» штурмами

ФРОНТ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

За інформацією Сирського, на Бахмутському напрямку також гаряче: мета росіян — захоплення Богданівки, відновлення втрачених позицій у районах Кліщівки, Курдюмівки та Андріївки. Для цього окупанти застосовують штурмові групи «добровольчого корпусу», які передислокували з півдня, залучають особовий склад морської піхоти каспійської флотилії. Останнім часом значно збільшили застосування броньованої техніки, дронів-камікадзе та продовжують вести інтенсивні артилерійські обстріли.

«Попри складну ситуацію наші воїни, виявляючи надзвичайний професіоналізм та мужність, стримують просування ворога та завдають йому значних втрат. Лише за останній тиждень на східному напрямку окупанти втратили більш як три тисячі особового складу, з них вбитими — понад тисячу осіб. Знищено та пошкоджено 361 одиницю ворожої техніки. З них 43 танки, 83 бойові броньовані машини, 69 артилерійських систем», — констатує Сирський.

Окупаційні війська направили на захоплення Авдіївки підрозділи «штурм Z» та «штурм V», повідомив в інтерв'ю BBC Україна командувач оперативно-стратегічного угруповання військ «Таврія» Олександр Тарнавський.

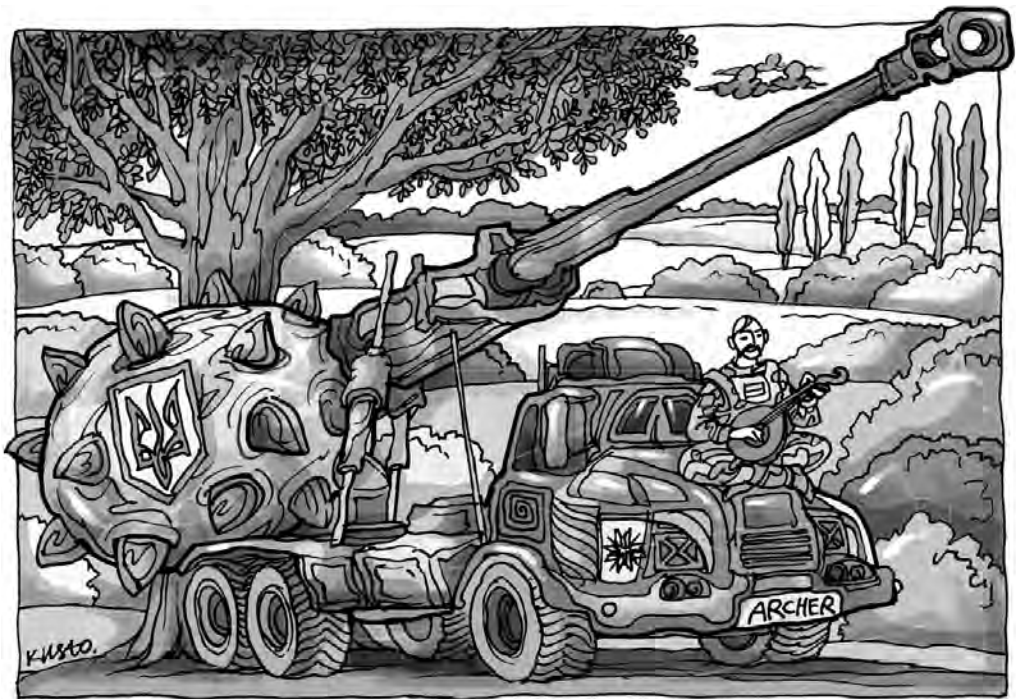
За його словами, для того аби прогресувати в наступальних штурмових діях, повинно бути максимальне забезпечення людським ресурсом і технікою. Тому ворог уже третій місяць намагається продавати нашу оборону, не шкодуючи ні людей, ні озброєння, ні військової техніки. Він постійно нарощує свої зусилля для досягнення цієї мети. Своєю чергою сили оборони постійно маневрують своїми частинами та підрозділами. Мовляв, ситуація постійно змінюється — і в кращій, і в гіршій бік. Якщо в гіршій, то «реагуємо максимально підрозділами і частинами, безпосередньо тими засобами, які на сьогодні у нас є».

Загалом, додав він, в Авдіївці ворог зосередив велику кількість особового складу, наступ проводить у напрямку головного удару, а також на відволікаючих напрямках. Тарнавський зазначив, що наші воїни впевнено ведуть оборонні дії. «Але є об'єктивні та суб'єктивні причини. Якщо в чистому по-

лі залишитися, то є можливість для збереження особового складу і техніки десь зробити крок назад або в бік, втягнути в «мішок» і потім знищити ворога. А потім вийти в попереднє положення», — пояснив командувач ОСУВ «Таврія».

Ольга ВІТЕР.

МАЛЮНОК ДНЯ

Помста шведів за Полтаву — козакам новенька САУ, Наші хлопці «Арчер» взяли — москалям по дупці дали.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Відповідальні за підготовку номера: Галина КВІТКА, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідчення про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка).
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2023 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 45 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 40 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 80 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф»,
04073 м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14,
тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua
Зам. 91523
Видавець —
Державне підприємство
«Редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Петра Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідки — 503-68-73;
відділ реклами — 503-61-92;

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний

reklama1@golos.com.ua — відділ реклами

let@golos.com.ua — відділ листів

foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

Сайт — www.golos.com.ua

